

Tóth Árpád

Újév reggele

Véget ért a
Szilveszter-éji szender.
Felkelne az ember.
De nem mer.

Mert jön a kenetes
Basszusú szemetes.

És jön a gyászos
Szopránu gázos.

Jön a májfoltos
Sarki boltos.

Sőt, jön a bordó
Orrú levélhordó.

Jönni nem restell
Hajlongó testtel
Uram s parancsolóm:
A házmester.

Vele jön nyájas kibice,
A vice.

Jó és belém kíván sokat
A nő, aki rám mosogat.

Jön vidáman a szabószámla,
S arcáról a bőr le nem hámla.

Jön bús, fekete sál alatt
A temetési vállalat.

S jön az olcsóságmentes
Hentes.

És buékot nyihogat, ó,
Minden páholynyitogató.

Fiákeres és ószeres
Reámborulnak: ó, szeress!

És jön emez, és jön amaz,
És jön háromszor ugyanaz.

S jönnek tízezren.
S ájultan fekszem.

S tolongnak vadul
Az ágyam körül,
S direkt mind az én
Újévemnek örül.

Nyüzsögnek zsúfolt rendben
A széken, asztalon, kredencen
És a sézlongon.

És keresztül a sok tolongón
Hozzám jutni alig tudá
A guta.

(1913)

Arany János

Alkalmi vers

Az új évet (ócska tárgy!)
Kell megénekelnem,
Hálálkodva, ahogy illik,
Poharat emelnem.
Mít van mit kívánni még
Ily áldott időben? –
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Olcsó legyen a kenyér,
A gabona áros;
Jól fizesse a tinót
S nyerjen a mészáros,
Mérje pedig szöszön-boron,
Font kijárja bőven.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Senkinek a nyakára
Ne vigyenek kontót;
Valaki csak ráteszen,
Nyerje meg a lottót;
Annyi pénzünk legyen, hogy!
Még pedig pengőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Szegény ember malacának
Egy híja se essék;
Messze járjon dög, halál,
Burgonya-betegség;
Orvos, bakó a díját
Kapja heverőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Tücski-hajcski baromnak
Sokasuljon lába;
Boci járjon mezőre,
Gyermek iskolába;
Gyarapodjék a magyar
Számra, mint erőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Kívül, belül maradjon
Békében az ország;
A vásárra menőket
Sehol ki ne fosszák.
Béke legyen a háznál
És a szívredőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

A bíró is, mint eddig,
Tisztét jól betöltse:
Víz kedviért a babát
Soha ki ne öntse;
Emberiség, igazság
Egyik serpenyőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Zenebona, babona,
Huzavona vesszen!
Visszavonás, levonás
Minket ne eposszen.
Legyen egység, türelem,
Hit a jövődőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Nagy uraink (ha élnek)
Nőjenek nagyobbra;
Áldozzanak, legyen is mit,
Mégse üssék dobra;
Nemzetiségünk mellett
Buzogjanak hően.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Író pedig írónak
Szemét ki ne ássa, –
Ne is legyen az idén
Napfogyatkozása
Jó erkölcs-, eszme-, hírnév-,
S előfizetőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Mire üssék még pohárt?
Asszonyi hűségre?
Barátság-, polgár-erény-,
Vagy mi más egyéb?
Hiszen ezek közöttünk
Vannak *kelendőben*.
Tudj' Isten, mi minden nincs
Ez új esztendőben.

(1853)